

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 440.

110de Møde.

Onsdagen den 26de Juni.

(Forts.)

Men denne i 1827 vedtagne Beslutning blev aldrig udført. Nagtet gjentagne Erindringer fra Kammerherre Neergaard om en Afgjørelse af Sagen, blev den liggende i flere Aar, og da den atter optoges, blev Resultat ikke længere det samme. Man blev nu ei staaende ved Kammerherre Neergaards Begjæring om 5 Gaardes Nedlæggelse og den constituerede Amtmands Indstilling, hvilket dog var det Gnefte der forelaae, men uden nogen ny Begjæring fra Kammerherre Neergaard besluttede man sig til at tilraade Kongen at tage en Bestemmelse, der satte den gamle Bevilling af 1721 i Kraft, i den omfattende Forstand, hvilken Neergaard i 1812 havde villet gjort den gjældende. Herefter forandrede man det affattede Udkast. Det hedder nu, „at der vel ikke i den allerhøieste Bevilling af 26de Mai 1721 findes nogen udtrykkelig Bestemmelse om, at enten Alt eller ingen Deel af de forommeldte 100 Tdr. Hartkorn Bøndergods maa nedlægges, for at deraf kan oprettes en Hovedgaard. Men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at den Rettighed, hvilken Geheimeraad, Grev Danneffold har erhvervet over fornævnte Quantum Hartkorn Bøndergods, ved i sin Tid med Hensyn til samme at tilkjøbe Hovedgaardstartis Frihed med alle de Privilegier og Benaadninger, som andre Hoved- og Sædegaarde i Danmark nyde, maa efter disse i selve Bevillinger forekommende Udtryk erkjendes, at være af en ganske anden Bessaffenhed end den, der tilkommer Grever og Baroner med Hensyn til det dem tilstaaede Frihedshartkorn. At Kammeret desuagtet i Aaret 1812 ikke fandt nogen Anledning til at indlade sig paa Kammerherre Neergaards dengang indgivne Begjæ-

ring om Tilladelse til en Hovedgaards Oprettelse, havde derfor — hedder det nu — heller ikke saa meget sin Grund i nogen Tvivl om den ved Bevillingen hjemlede Hovedgaards- Taxisfrihed, som snarere i den Omstændighed, at de om Bøndergods i Almindelighed foreskrevne Regler i Henseende til saavel Nedlæggelse, som Bortfæstning hidtil ere blevne antagne at være gjældende ogsaa om de Bøndergaarde, der oprettes paa Forder, som henhøre under oprindelig Hovedgaardstart. Imidlertid maatte Kammeret nu, efter at have i Anledning af Kmhr. Neergaards sidst indkomne Andragende anstillet nærmere Undersøgelse om Bessaffenheden af den ved allerhøieste Bevilling af 26de Mai 1721 affandede Rettighed, være af den Formening, at den af ham ansøgte Tilladelse til en Hovedgaards Oprettelse ikke kan eller bør nægtes“. Ved Eftersyn af Kammerets Forsikling — som dog alt burde være efterseet 1812, og som beviisligt var efterseet 1827 — fandtes nu Meningen utvivlsomt at have været just den, at tilstaae Geheimeraad Grev Danneffold for en Deel af den Fordring, han havde paa Regjeringen, Ret til at indrette en Ladegaard med fri Hovedgaardstartis Rettighed for 100 Tdr. Hartkorn, og det siges nu at være efter Grev Danneffolds eget Onske, at ham gaves en Generalconcession paa bemeldte 100 Tdr. Hartkorn Hovedgaardstartis Frihed paa hans her i Sjælland beliggende Gods, indtil hans Leilighed kunde falde, saa mange Bøndergaarde at nedlægge, som udgjøre de 100 Tdr. Hartkorn, til en Ladegaards Indrettelse. Da saaledes den af Geheimeraad Grev Danneffold i Aaret 1721 tilkjøbte Rettighed netop gik ud paa Tilladelse til efterhaanden som Leilighed gaves, at nedlægge Bøndergaarde indtil for 100 Tdr. Hartkorn og deraf at oprette en Ladegaard med fri Hovedgaardstartis Rettighed, kunde der efter Rentekammerets Skjønnende ikke være Noget til Hinder